

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8641** по описа за **2012** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ВНД Началника на ГПУ- С. чрез гл. юрисконсулт И. срещу решение №75 от 19.07.2012 г. на СРС, НО, 12-ти състав по анд №2753/ 2012 г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ №158/ 30.11.2011 г. на Началника на ГПУ- С., с което за нарушение на чл. 6, т. 1, от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на К. Г. Г. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева.

В касационната жалба се твърди, че атакуваното решение на СРС е необосновано и постановено при нарушение на закона. Касаторът моли решението на първостепенния съд да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се представлява.

Ответникът по касационната жалба счита същата за неоснователна.

Прокурорът намира жалбата за неоснователна, а обжалваното решение - за правилно. Административен съд София - град, IV-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно

решение.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и свидетел по делото Ц. С., свидетеля Б. В. - и двамата служители в ГПУ-С., и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК. Касационната инстанция, на основание чл. 220 АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд.

Установено е, че на 11.11.2011 г. К. Г. спира управлявания от него автомобил с [рег.номер на МПС] пред салон „Заминаване“ на Терминал 2, за да може майка му Я. Г. да слезе и да си вземе багажа. Г. заключва автомобила си и се насочва към салона. Свидетелят В. обяснява на ответника, че не може да спре автомобила си на посоченото място и разпорежда неговото преместване. Г. отказва и поради това е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №158/ 11.11.2011 г., а въз основа на акта процесното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и че то е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При стриктно спазване на процесуалните правила районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, които са били нужни за установяване на фактите по делото. При анализа на събраните доказателства, от правна страна, решаващият състав е развил убедително съображения за законосъобразно протичане на административно-наказателното производство, изложил е подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, въз основа на което е формулирал крайния си правен извод относно законосъобразността на обжалваното пред него наказателно постановление. Така направеният извод съответства на приетите по делото доказателства, поради което решението е обосновано и в съответствие с материалния закон. Настоящият съдебен състав на АССГ е съгласен с приетото за установено от фактическа и правна страна в мотивите на районния съд, но не споделя касационните оплаквания и наведените доводи в касационната жалба срещу решението на СРС. Правилно въззивният съд е преценил, че е накърнено правото на защита на Г., доколкото следва да е налице пълно съответствие между изложената фактическа обстановка в АУАН и НП и дадената правна квалификация, което в случая не е сторено. В НП е посочено, че ответникът е нарушил чл. 6, т. 1 от ЗДвП, според която участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В самото НП обаче не е конкретизирано в коя от всички тези форми се е изразило неправомерното поведение на Г.. Следователно, правилно районният съд е приел, че е на лице съществено процесуално нарушение на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

По изложените съображения, Административен съд София - град - IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №75 от 19.07.2012 г. на СРС, НО, 12-ти състав по АНД
№2753/ 2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....